

ха ся, да тарсятъ тойзе случай, на конецъ вси-те госты совѣтоваха я да ся не упытова веке да ходи на Сената, съ кого-то много ся смяха кога-то она имъ приказа онова що бѣше ѿ ся случило. Кадѣ вечерь-та Господинъ Л.*** испроводи я съ неговъ единъ слуга до купецова-та жена.

Прасковія, като ся заварна при гостопрі-емка-та си чудеше ся какъ божія-та промыслъ завелъ я бѣше у Господинъ Л.*** кога-то двамата сродницы щеха да ся помирятъ, и благоволилъ да ги направи да ся умилоствятъ на нея; тогда она, като мина предъ Сенатъ-атъ науми си молитва-та, коя-то бѣ сторила Богу, да ся не заварне веке, освѣнь единъ путь още.

“ Добрината му, мыслеше она, направи го по-
“ вече отъ колко-то азъ попросила му бѣхъ
“ защо не ща веке да ся заварна; и же-
“ лѣзный тойзе человекъ и онъ съ Божія-та
“ воля стори ми добро, говореше она, гле-
“ дающа статуя-та Великаго Петра: безъ него
“ негли не щехъ да видя, че мостъ-атъ бѣше
“ положенъ; не щехъ да позная добры-те
“ тыя пріатели, конто ся обѣщаха да ми помо-
“ гнатъ, и съ нихно-то заступленіе надѣвамъ